

Članak 9

Europsko pravosuđe zahtjeva da izmješteni profesionalni vozači primaju plaću zemlje u kojoj pružaju usluge

Sud pravde Europske unije je presudom donesenom prije stupanja na snagu Direktive 1057/2020 potvrdio primjenu Europske Direktive 96/71 o upućivanju radnika i na cestovne vozače koji obavljaju usluge međunarodnog prijevoza i kabotaže. Shodno tome, ova presuda zahtjeva da izmješteni profesionalni vozači primaju plaću koja je aktualna sukladno propisima u zemlji u kojoj pružaju usluge.

Ova presuda proistiće iz tužbe nizozemskog sindikata vozača protiv njemačko-mađarskog transportnog poduzeća, čiji su vozači pružali usluge na teritoriju Nizozemske, a koja se, prema Sudu pravde Europske unije, u načelu primjenjuje na svako transnacionalno pružanje usluga koje podrazumijeva upućivanje radnika, bez obzira o kom gospodarskom sektoru je riječ, u cilju kombiniranja pružanja transnacionalnih usluga s pravičnom konkurenčijom i poštovanjem prava radnika.

Sud pravde potvrđuje načelo prema kojem se radnik može smatrati upućenim na teritorij države članice domaćina ukoliko obavljanje njegovog posla ima adekvatnu vezu s tim teritorijem. Ova okolnost se utvrđuje nakon globalne procjene niza elemenata kao što su: priroda aktivnosti koje dotični radnik obavlja u državi domaćinu, stupanj intenziteta veze između aktivnosti koje taj radnik obavlja s teritorijom same države domaćina, kao i, u slučaju vozača, dio koji ove aktivnosti predstavljaju u cjelokupnoj usluzi prijevoza.

Tako, Evropski sud pravde smatra da navedena povezanost vozača sa stranom državom u koju putuje nastaje, na primjer, prilikom utovara ili istovara robe ili održavanja ili čišćenja vozila. Ova veza sa zemljom domaćinom ne može se smatrati prisutnom u tranzitnom transportu, ali je prisutna u međunarodnom ili kabotažnom transportu.

U tom smislu, trajanje prijevoza nije relevantno za procjenu postojanja činjenice upućivanja, bez obzira na mogućnost da države članice prestanu primjenjivati određene odredbe Direktive o upućivanju, osobito u pogledu minimalne zarade kada trajanje upućivanja ne prelazi određeno razdoblje. [Ovo se dešava, na primjer, u Španjolskoj gdje se ovaj propis ne može primijeniti ukoliko izvršena usluga traje manje od osam dana].

Na kraju, Sud podsjeća kako u slučaju upućivanja radnika, države članice moraju osigurati da dotična poduzeća jamče, za radnike upućene na njihov teritorij, niz uvjeta zaposlenja utvrđenih, posebno, kolektivnim ugovorima, za koje je utvrđeno da su uključeni u opću primjenu, odnosno one koje moraju poštovati sva poduzeća koja se nalaze na teritorijalnom području i u predmetnoj kategoriji profesija.